

Justitsministeriet

Lovafdelingen

Kontor: Procesretskontoret
Sagsnr.: 2005-740-0019
Dok.: KHE40138

Besvarelse af spørgsmål nr. 12 af 19. maj 2005 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love (Sagsomkostninger, retshjælp og fri proces) (L 132).

Spørgsmål nr. 12:

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 18. maj 2005 fra Hans Engberg, Faaborg, jf. L 132 – bilag 15.”

Svar:

Henvendelsen af 18. maj 2005 fra Hans Engberg til Retsudvalget vedrører – ligesom Hans Engbergs henvendelse af 10. april 2005, som Justitsministeriet tidligere har kommenteret over for Retsudvalget, jf. besvarelsen af spørgsmål nr. 6 vedrørende lovforslaget – spørgsmålet om omkostninger i inkassosager, dvs. sager, hvor sagsøgte/skyldneren ikke gør indsigelse mod sagsøgerens/fordringshaverens krav.

Hans Engberg har i henvendelsen af 18. maj 2005 på ny anført, at den ordning med hensyn til forholdet mellem udenretslige og indenretslige omkostninger, der lægges op til med lovforslaget, efter Hans Engbergs opfattelse ikke er rimelig. Hans Engbergs væsentligste kritikpunkt er fortsat, at ordningen indebærer, at det i de tilfælde, hvor der med bistand af advokat gennemføres en inkassosag ved retten, er uden betydning for størrelsen af de samlede omkostninger, som skyldneren skal betale til fordringshaveren, om og i givet fald i hvilket omfang fordringshaveren efter reglerne i omkostningsbekendtgørelsen har krav på erstatning af sine udgifter til udenretslig fremmedinkasso ved advokat, hvilket efter Hans Engbergs opfattelse betyder, at fordringshaveren i nogle tilfælde kan få tilkendt et større beløb i omkostninger, end rimeligt er.

Som anført i besvarelsen af spørgsmål nr. 6 vedrørende lovforslaget, er udgangspunktet efter lovforslaget, at omkostningerne vedrørende den udenretslige og den indenretslige del af inkassosagen opgøres hver for sig og efter hver sit regelsæt – renteloven/omkostningsbekendtgørelsen henholdsvis retsplejeloven. Udgangspunktet er således, at fordringshaveren kan få dækket sine udgifter til udenretslige inkassoskridt efter rentelovens og omkostningsbekendtgørelsens regler,

mens udgifterne ved at gennemføre en inkassosag ved domstolene dækkes som sagsomkostninger efter retsplejelovens regler.

I de tilfælde, hvor fordringshaveren har antaget en advokat til først at foretage udenretslige inddrivelseskridt og dernæst om nødvendigt at gennemføre en inkassosag ved domstolene, kan fordringshaveren dog vælge at få sine samlede udgifter til advokatbistand dækket efter retsplejelovens regler om sagsomkostninger og undlade at kræve et særskilt omkostningsbeløb efter reglerne i renteloven/omkostningsbekendtgørelsen. Dette er bl.a. begrundet i, at ordningen samlet set bør være nem at administrere for de involverede, dvs. domstole, advokater, fordringshavere og skyldnere, og ordningen bygger derfor på gennemsnitsbetragtninger ved fastsættelsen af standardtakster for de sagsomkostningsbeløb, der kan tilkendes efter retsplejelovens regler. Efter Justitsministeriets opfattelse ville fordelene ved at foretage en helt præcis opgørelse af fordringshaverens konkrete udgifter til advokatbistand i hver enkelt sag, herunder til eventuelle udenretslige inkassoskridt, og herefter at vurdere i hvilket omfang de konkrete udgifter har været rimelige, ikke stå mål med de administrative omkostninger, der ville være forbundet hermed. Justitsministeriet bemærker i den forbindelse, at sådanne administrative omkostninger i sidste ende ville skulle betales af skyldnerne.

Efter Justitsministeriets opfattelse er den ordning for fastsættelse af omkostninger i inkassosager, der lægges op til med lovforslaget, udtryk for en rimelig afvejning af hensynet til fordringshaverne over for hensynet til skyldnerne, herunder hensynet til, at ordningen bør være nem og hensigtsmæssig at administrere. Det gælder også den situation, hvor fordringshaveren har antaget en advokat til først at foretage udenretslige inddrivelseskridt og dernæst om nødvendigt at gennemføre en inkassosag ved domstolene.

Der henvises i øvrigt til besvarelsen af spørgsmål nr. 6 fra Retsudvalget vedrørende lovforslaget.